

Economista i auditor censor jurat de comptes, Josep Ramon Serrat ha treballat sempre en el camp de l'assessorament empresarial, i ho ha fet des del despatx que va fundar el seu pare l'any 1945: **"De primer, hi treballava amb ell al capdavant, i després de la reforma fiscal del 1977 ja vaig ser jo el qui vaig agafar-ne les regnes, tot i que vam continuar treballant l'un al costat de l'altre fins al 1986."** El seu pare havia començat en un parell d'habitacions de casa, i en Josep Ramon encara recorda com el veia treballar fins a altes hores de la matinada: **"Recordo despertar-me a mitja nit, veure el llum del despatx encara encès i el pare passant llibres de comptabilitat. Era una feina molt dura en aquells anys, tot i que es podia fer amb molta més tranquil·litat; ara tot són presses i neguits."** La fiscalitat s'ha anat complicant amb el pas del temps: **"Quan vaig acabar la carrera, no m'imaginava que hauria d'estudiar molt més encara, perquè cada any es rectificaven i canvien les lleis fiscals, i nosaltres hem d'estar sempre a l'aguait, perquè no ens passi res per alt."** El seu pare, als seus 89 anys, encara se sorprèn molt més dels canvis: **"De tant en tant tenim llargues converses professionals i, si li parlo dels balanços, em diu: 'Te'n records de quan els inventàvem?'"** I és que realment les coses han canviat molt: **"Aleshores hi havia una avaluació global, que va ajudar a integrar negocis que no tributaven gens en el sistema, però es marcaven uns beneficis a determinades empreses, seguint uns barems concrets, i el que havies de fer era adaptar-hi i aconseguir que els beneficis del teu client fossin més o menys aquells."** En Josep Ramon es refereix als anys anteriors a la reforma del ministre Fernández Ordóñez: **"Avui tot això és impensable. Ara hi ha molts mitjans per saber si aquelles dades que estàs donant són fiables o no ho són."** El pas d'un sistema a l'altre no va ser senzill i els professionals com ell hi van posar un bon granet de sorra: **"Vam aconseguir mentalitzar l'empresari de la necessitat de pagar impostos i el vam ajudar a fer-ho d'acord amb la llei. Penso que la nostra feina ha estat fonamental en totes les reformes fiscals que s'han dut a terme, perquè sortien normes sense que ningú assessorés sobre com s'havien d'aplicar, i vam ser nosaltres els qui ens vam encarregar de fer-ho."** Haver treballat tants anys al costat del pare va servir a en Josep Ramon per aprendre a ser un bon professional: **"A vegades és complicat, però també és molt bonic. Jo sempre havia sabut que era una persona que feia les coses ben fetes, però recordo que un dia, quan jo encara era molt jove i començava a treballar, un inspector d'Hisenda em va dir que si ho feia la meitat de bé que el meu pare, ja en tenia prou."** De totes formes, en Josep Ramon va haver de convèncer-lo d'algunes modernitzacions que calia fer en el despatx: **"Era un home molt capaç, però hi havia algunes coses que el sobrepassaven, com era tot el tema de la informàtica. De fet, recordo que quan vam tenir les primeres calculadores amb pantalla, el pare feia sumes que després repassava a mà."** No obstant això, també a ell li va costar una mica el tema informàtic: **"Hi vaig entrar gràcies a la meva esposa, Montserrat. Sempre hem treballat junts, perquè a mi em fa una mica de por dependre d'una màquina. Reconec tots els seus avantatges i, evidentment, tenim el despatx totalment informatitzat, però no puc deixar de pensar que cada vegada depenem més tots plegats de les màquines**

i el dia que aquestes agafin un constipat, no sé com ens ho farem." Aquest economista barceloní va creure fermament en la reforma del 1977, i per això va preparar els seus clients perquè no dubtessin a posar-se al dia: **"Amb la qüestió de les societats, de seguida vaig estar convençut que allò seria l'últim pas que es feia perquè tothom estigués a punt per afrontar una nova etapa, i vaig insistir molt perquè les empreses actualitzessin els seus balanços. De fet, va ser així, però encara hi va haver coses que van quedar penjades i que es van haver d'anar arreglant en un futur."** Més endavant, l'IVA va venir acompanyat d'una certa esperança en aquest sentit: **"Les empreses esperaven poder afiorar certs estocs o magatzems que estaven amagats, però no va ser així i van haver de tributar-los de mica en mica per tal d'exterioritzar aquestes existències."** L'IVA va ser el primer pas en l'entrada al Mercat Comú. A principis de segle XXI estem a punt de fer un altre salt endavant amb l'adopció de l'euro com a moneda única: **"L'Administració està oferint una millor informació que la que es va donar en la qüestió de l'impost sobre el valor afegit, però tot i així la gent encara no està preparada per fer aquest canvi, i això pot suposar algunes complicacions."** Empreses com Serrat Serrat Associats, però, s'encarreguen de treballar perquè no sigui així: **"Nosaltres tenim, amb altres socis, una societat d'auditoria i consultoria, i des d'aquí estem treballant en diversos cursos per a empreses en què expliquem què suposarà l'entrada de l'euro. Són cursos molt dinàmics i il·lustratius que estan sent molt ben acollits pels nostres clients."** I és que han vist que calia posar fil a l'agulla en aquesta qüestió: **"Fins fa molt poc temps i malgrat els nostres consells, no han pres consciència de la importància del canvi de moneda. Sortosament ara ja ho comencen a fer i penso que hi serem a temps."** La unió monetària podria ser el primer pas cap a una harmonització fiscal futura de tots els països membres de la UE. **"De moment, es planteja com una qüestió molt complicada de tirar endavant, però també n'hi havia d'altres que ens semblaven impossibles i que ja hem assolit. Crec que és certa la frase que diu que la utopia és necessària perquè ens ajuda a caminar, per molt que quan ens sembla que ja hi hem arribat se'n torni a escapar."** L'homogeneïtat en determinats assumptes, d'altra banda, seria fonamental per facilitar la feina dels empresaris: **"Actualment, hi ha una situació massa estranya dins de la Unió: les comprovendes entre empreses de països diferents s'estan fent amb una mena de factures fictícies per tal de poder repercutir i deduir l'IVA, i això no em sembla gens normal ni positiu."** Convençut que la confiança entre assessor i client és fonamental, Josep Ramon Serrat Crespo pensa que aquest és un dels grans avantatges dels despatxos petits: **"Es tracta de fer una mica de metge de capçalera, de poder coordinar tots els problemes que els clients et puguin consultar, i tenir molt clar que, si cal, els pots dirigir a un especialista."** Encara que els seus fills s'han decidit per altres camins professionals i la continuïtat familiar del negoci no està del tot assegurada en un futur a llarg termini, no se sent gens decebut: **"El despatx està fent el seu fet. Ha servit perquè els pares ens poguessin donar estudis i donar-los nosaltres als nostres fills, i ens ha permès tenir una gran relació amb els clients que, moltes vegades, ha conduït a una bona amistat."**

**“La utopia és necessària
perquè ens ajuda
a caminar”**

Josep Ramon Serrat - Barcelona (Barcelonès)